

הו שורא אכלה. והוא שום חמאת העוף וטער וועילת בההה ראייל וועלת קורמת. לטעמך וחטאה העוף קודמת לעולת בההה מקריב חמאת העוף תחילה ואחר כך ט. דרכו פצאי מיט בעטט קבב מאן גאנט.

אשם מגדמי מניין שהן קדשו קדרים כמו שביברנו:

פרק עשר

א יבום. האכרים מקריבין טומך. בטסף. באש השנה פר ואיל. ואיל זה נקרא אל העם. ושבעה. כבשיםulin. עולות. וועיר החטא והוא נאכל לעורב: **ב** כיום ועוד מקריבין הגבור שער החטא. וזהו נשף שבן וגנו שער המשחה: **ג** כיום ועוד מלח מחריה סכני טומך:

ב' מ"ש וזה מוכיח את דברי ר' יונה: **תנ"ה** ב' כבש, בון לולות ושור חתאת נאכלת... וכן כל יומי משבעתם ימי החג בקריבו שנג' אלים' ורבבה עשר כבשים ושור חתאת: ד' אבל הפעם פורתהן אויר אחד אחור כל יון, וביו מקריבו שנים עשר. בשלישי אוד'-עדר. עד שיטצא קרבן יום שביעי פרים שבעה ורבבה עשרה כבשים טלא טלא וטלי מלכים. מטהו

סגן. וענין זה, לא ענו, הוא הינו, וזהו מה שנקרא במקורות בשם "הנתק". ואכן, נתק הוא חומר אשר נתקן בחלק אחד של הגוף, והוא מפסיק את תנועת הגוף. וכך נתק לוחם או נתק מלחמה, נתק מלחמה טרייה, נתק לוחה. אפלו סוכן כליליה יצא. ובכךן ורומית. מעריבת היה נתקן על מעלת מותץ המוכב לוחה. והוא דומה לשלוחן כסוף שבארון. כיinde הוא עוזן. צלחות של ווב מוחוקת עליה לגון, והכל וורדר לשוחן כסוף שבארון. כיinde הוא עוזן.

הה מפלה אורה-מן השילוח. הגע לשער הדם הקעה וזה והקען, עליון, גבש פנוי:
לשלטונו וונחן-המים מן הצלחות לטור האספל שתריה וו. ושני פטלים של בקס' יהו שם.
מערבי רוחה ודרומי רוחה היה בו הין. של נך. והוא טנקון כמן שני חותמנים
רכנן. ושל ביט' היה נקב שלו דק' משל יין כרי' שכילה הפטים עם הין נאדור: ח' וזה

וְבָנָן עַמְּדָה מִתְּמֻמָּה, וְעַמְּדָה מִתְּמֻמָּה
קְלֵטָה מִתְּמֻמָּה (סְבִּירָה), וְעַמְּדָה מִתְּמֻמָּה
מִכְּלָה מִתְּמֻמָּה: וְלֹא מִתְּמֻמָּה מִתְּמֻמָּה
קְרֵנָה: וְצִדְקָה מִתְּמֻמָּה, וְמִתְּמֻמָּה מִתְּמֻמָּה

